

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Præeminentiaë decem beatæ Mariæ Magdalenæ quæ sint. Ser. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

scriptione vitæ eius, circa crucem, circa sepulturam, circa conuersionem icē
 proximorum ad fidem, quam sollicita, quamq; sedula fuerit. Duodecimum,
 est deuotio ad Deum, qua mens prompta fit ad omnia, quæ Deo nouerit pla-
 cere: Nunquam laude fatietur diuina: nihil quod diuinum spirat cultum, fa-
 stidiat: nihil quod mortificationem postulat sensualis hominis, refugiat: quæ sit
 detractet nihil, quod infert pro Christo laborem: non recuset quod tollit
 quietem: nullis impensis, nullis tandem viribus pro honore Dei parcat. Ta-
 lis fuit beata Magdalena, propterea acceptissima Deo, qui est benedictus in
 secula, Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

Præminentia decem beate Mariæ Magdalene qua sint.

Sermo IV.

Vbi abundauit delictum, superabundauit & gratia. Romanorum 5. Ad com-
 probandam huius verbi veritatem, fratres charissimi, nō aliunde no-
 bis testimonium petendum est, quam ab ea cuius hodie agimus me-
 moriam, æque nobis dulcem & festiuam. Siquidem ipsius vitam contem-
 plantibus (si pensamus cuiusmodi ante, cuiusmodi post conuersionem
 fuerit) liquido constabit non minus gratiam in ea atque delictum abunda-
 se. Tanta enim gratia, tanta in ea charitas abundauit, vt pleriq; nec immerito
 quidem post Ioannem Baptistam excellentiorem ei tribuant gradum sancti-
 tatis. Porro præter gratiam illam gratum facientem seu sanctificantem, qua
 multis illustrium fuit superior, alia decem à Christo meruit insignia, quæ
 præiulia seu præminentias atque prærogatiuas vocamus: vt pote quæ in
 cæteris sanctis aut non ad eodē perfectē, aut omninō non reperiuntur. Princi-
 pio igitur, eius conuersionem plenam contritione locamus, & pœnitentiam
 non vulgarem. Siquidem paucis admodum sanctis donatum est, qui graui &
 multorum criminum sarcina abiecta, pœnitentiam perfectissimam sint as-
 secuti. Nam si (vt diuus Augustinus refert) paucissimi sunt tantæ felicitatis, vt
 ab ineunte adolescentia nulla damnabilia peccata commiserint. Et beatus
 Ambrosius dicat facilius se inuenisse, qui rectē seruauerit innocentiam, quā
 qui congruē egerit pœnitentiam (quod tamen de perfectissima pœnitentia,
 quæ non solum errata castigat, sed etiam vnde delicta oriuntur, peccandi af-
 fectiones extinguit, intelligendum est) conficitur pro singulari munere,
 beate Magdalene præstitum vt tam grandi vitiorum colluue erepta, pœni-
 tentiam faceret dignissimam, peccata simul ac vitia rescindens, mundanasq;
 affectiones diuinis amoribus commutans. Hæc autem eius pœnitentia quam
 grata fuerit Christo, quam execrabilis mundo, pœnitendi initia eius in Euā-
 gelio laudatissima testantur, quibus elucet conuersionem eius (quippe quæ
 exuberantissimo seruore, singulariq; perfectione fuit inchoata) excellentissi-
 ma charitate consummatam. Siquidem primo accessu mox illud perfectē cō-
 pleuit, quod Apostolus monet: *Sicut exhibuistis membra vestra seruire immundi-*
tie & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitie in
sanctificationem.

Conuersio
 B. Mariæ
 Magdalene
 quam fuerit
 perfecta.
 Augustin.

Ambros.

Rom. 6.

entem vel sepultus habuit, resurgens post matrem suam primo eidem apparuit, Apostolis denique hanc Apostolam, postremo genibus (puta Marfilienibus) dedit Euangelistam. Septima, quod hanc non modo supra sexus, verum etiam supra naturam facultatem extulit. Nam triginta annis in vasta eremo, non solum penitentiam, sed anachoreseos etiam speculum, ac prope initium, vixit mundo incognita: utpote magis angelicam quam humanam vitam ducens, ubi (quod nulli sanctorum legitur donatum) septenis horis quotidie in archera, manibus angelicis leuata, miris celestibusque recreabatur consolationibus. Octava, est placidus, tranquillus, felicissimus, atque mirum in modum illustre transitus eius de hac vita misera ad brauium eternitatis. Nam dormitionis sue die statuto (quem praesens atque praedixit) in oratorium beati Maximini angelorum manibus ducta, atque in aere ante altare subleuata, ut Eucharistiae sacramentum, radiosa facie, deuotioneque magna sumpsit, inter angelorum manus, velut obdormiens dulci somno, odore fragrantissimo corporis sui, non minus septem diebus accedentes refecit. Nona, quod inter Seraphim, supremo videlicet choro angelorum (ut pie creditur) non inferior Apostolis est coronata. Decet enim, ut quae in terris olim charitate perfectior, gratia plenior, meritisque fuit ditior, misericordia in caelis ac gloria sit sublimior. Decima, quod ab Ecclesia vniuersa, generatim solenni honore, celebrique memoria honoratur, idque tanto deuotius, quo generalius nos omnes sumus peccatores, omnes nos oportet fore penitentes. Omnes igitur decet tam commendatam eius in Euangelio memoriam venerari, quos delectat tam felicitas mutationis, puta ex peccatrice, & diaboli alumna subito filiam Dei fieri, discipulamque ac spousam amicissimam Iesu Christi. Omnes, inquam, delectat, tam perfectae conuersionis, tam feruidae delectationis, tamque perseverantis fidelitatis memoriam festiuo cultu venerari, quibus cordi & desiderio est imitari, miserante atque iuuante nos Domino nostro Iesu Christo, qui est benedictus in secula, Amen.

Marc. 16.
Vita eremitica B. Magdalene quam fuerit perfecta.

Mors B. Magdalene quam fuerit felix.

Beatitudo B. Mariae Magdalene quanta sit. Solemnitas festi B. Magdalene quae celebris.

IN EADEM SOLENNITATE.

De triplici osculo, B. Mariae Magdalene conuersio ut fuerit plane mirabilis, de ipsius penitentia triplici, & in quibus eam imitari debeamus. Sermo V.

Haec postquam intrauit, non cessauit osculari pedes meos. Lucæ VII. Charissimi fratres, tria osculorum nouimus esse genera, quibus accedenti quidem ad Dominum seu principem, gratia aut quaeritur, aut inuenta augendaque familiariter exercetur. Est enim osculum humilitatis seu ad pedes cuius obtinere gratiam quaerit, reconciliationis, aut gratiae petendae signum. Est aliud ad manus, quasi certioris iam fiduciae de gratia praesumentis indicium. Est tertium ad os amicitiae maioris, haud dubium fruendae exercitium. Per haec tria osculorum genera quibus B. Maria Magdalene siue corporaliter, siue spiritualiter Christum osculata est, tres status siue tres viuendi ordines intelligimus, in eadem sancta muliere repertos, extra quos nullus inuenitur alius Deo dicatus, aut saluti congruus, & ad hos omnes professio nostra nos instituit (tamen non ab omnibus attingantur) quare, & forsitan

Osculum triplicem quod sit.